

Ac per hoc longe melius intelligi
illud iam tempus significare uoluisse
meo quod ait. Adhuc modo dicam et mun-
dus me iam non uidet. quando in fine
seculi auferetur ab oculis damnatorum.
ut illi cum de cetero uideant. apud
quos diligentes eum facit pater.
atque ipse mansio non est. Mo dicitur
autem dixit. quia et id quod pluxi
uideatur. hominibus. breuissimum est
ante oculos dei. Ohe oecumppo mo-
dico iste ipse iohannes. euangelista.
filii inquit nouissima hora est.

Neguis potito existimet patrem
tantum modo et filium sine spiritu sancto
apud dilectores suos facere mansionem.
Recolat quod superius de spiritu sancto dic-
tum est. quem mundus non potest
accipere. quia non uidet eum. nec sciat eum.
Uos autem cognoscite eum. quia apud
uos manebit. et in uobis erit. Ecce
facit in seculum. cum patre et filio. scilicet eam
spiritus mansionem. Inuis uero quae quae
deus in templo suo. distinctus. patris. et
filii. et spiritus sancti. ueniunt ad nos. dum
uenimus ad eos. ueniunt subueniendo.
uenimus obediendo. ueniunt illumi-
nando. ueniunt inuocando. ueniunt
implendo. ueniunt capiendo. ut
sit nobis eorum non extranea uisio. sed in-
terna. Et in nobis eorum uisio non
mansio sed aeterna. Sic mundo
non se filius manifestat. Mundus
enim est dictus hoc loco de quibus con-
tinuo subiunxit atque ait. Quia non
diligunt me. sermones meos non seruant.
huius sunt qui patrem. et spiritum sanctum num-
quam uident. filium autem non ut be-
atificetur. sed ut uideatur. Ad-
modum uident. Nec ipsum in forma dei
ubi est cum patre. et spiritu sancto pariter
inuisibilis. sed in forma hominis
ubi est in mundo uoluit patiendi
contempubilis. iudicando terribilis.

Cum uero ad iunxit. Et sermo quem
audistis non est meus. sed quem misit
me pater. Non miremini. non paueamini.
non est minor pater. sed non est in a patre.
Non est impar in ipso. sed non est a seipso.
Neque enim mentitus est dicendo. qui
non diligunt me sermones meos non seruant.
Ecce si uos dixit esse sermones. numquam
sibi est ipse contrarius. ubi ait ait dixit.
Et sermo quem audistis non est meus.
et fortasse propter aliquam distinctionem
ubi uos dixit pluraliter dixit. hoc
est sermones. ubi autem sermonem.
hoc est uerbum. non sicut est dixit. sed patri.
Sapientem intelligi uoluit. In principio
enim erat uerbum. et uerbum erat apud
deum. et deus erat uerbum. Non utique sicut
sed patri est uerbum. Quomodo nec si uos sed patri.
nec sicut filium idem ipse sed patri. Ratione uero auctori-
tribuit. quicquid facit. equalis.
a quo habet hoc ipsum quod illi est in
differentem aequalis.

EXPLICIT OMELIA. XXII.

Dincipit omelia xxiii.
Deo quod sequitur. Hic locutus sum uobis apud uos
manens. atque ad praesentem meam do uobis. non quia
mundus dat ego do uobis.

In prece de in iunctione
scilicet euangelii. quae sequitur. ista
quae modo recitata est. Dominus istis
dixerat se et patrem ad dilectores
suos esse uenturos. et apud eos
mansione esse facturos. Iam uo-
et superius dixerat de spiritu sancto.
uos autem cognoscite eum. quia
apud uos manebit. et in uobis
erit. Unde intelleximus in se
tamquam in templo suo simul manere
trinitate deum. Nunc autem dicit.
Hic locutus sum uobis apud uos manens.
Illa itaque mansio alia est quam superius
promisit futura cum patre. Hic uero alia
quam praesentem esse testatur. illa spiritualis est
atque intractabilis. mentibus. redditur.

3
1720-1721